

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/789/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511208451
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3511208451.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa I., zastúpeného H. proti odporkyni L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Z., zastúpeného C., o zaplatenie 710,60 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11C/261/2012-60 zo dňa 22. apríla 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o** **v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 142,01 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka C., a to do troch dní **od** právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške **19,33** Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka C., a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil a odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 35,87 Eur navrhovateľovi. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 710,60 Eur s príslušenstvom z titulu nesplnených záväzkov odporkyne vyplývajúcich z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom (S.) a odporcom. V priebehu konania vstúpil na stranu odporkyne vedľajší účastník, ktorý vo svojom všeobecne koncipovanom podaní neuvádzal žiadne konkrétne okolnosti súdnej veci okrem spisovej značky a mena a priezviska odporcu (dokonca ani predmet sporu). Bez bližšej špecifikácie vzniesol tiež námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Pred začatím pojednávania vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a k žiadosti vedľajšieho účastníka o priznanie náhrady trov konania uviedol, že pokiaľ tento vystupuje ako občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa, mal by túto ochranu byť schopný z povahy svojho predmetu činnosti zabezpečiť sám bez právneho zástupcu, a preto mu náhrada trov právneho zastúpenia nepatrí. Navrhovateľ poukázal tiež na to, že trovy vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie nie sú účelne vynaložené. V súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p. súd konanie z dôvodu späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania zastavil a navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok krátený o 6,63 Eur (§ 11 ods. 3, 4 a 6 zákona o súdnych poplatkoch). O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu. Keďže navrhovateľ bližšie neuviedol, a ani inak nebol zistený dôvod späťvzatia návrhu, súd konštatoval, že navrhovateľ späťvzatím zavinil zastavenie konania. Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznal, pretože ju nežiadal. Vedľajší účastník, ktorý náhradu trov žiadal, a ktorému teda patrí, náhradu trov konania ani do troch dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia nevyčísľil. Vedľajšiemu účastníkovi tak súd náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 151 ods. 1, 2 O.s.p., pretože ju v zákonom stanovenej lehote nevyčísľil. Povinnosť súdu vyzvať na

vyčíslenie trov konania bola v tomto prípade splnená doručením predvolania na pojednávanie. S pojednávaním je totiž rozhodnutie vo veci spojené a vedľajší účastník mal možnosť sa pojednávania zúčastniť.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že uloží povinnosť navrhovateľovi nahradiť mu trovy konania, alebo aby uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 46,22 Eur. Uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, pričom nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 2 O.s.p. Nesúhlasil s tým, že si v zákonom stanovenej lehote nevyčísľil trovy konania, nakoľko ich riadne vyčísľil vo vyjadrení zo dňa 22.03.2013, a to za dva úkony právnej služby v celkovej výške 165,91 Eur. Uviedol, že výklad, ktorý by z práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, odporuje zákonom SR i predpisom EÚ. Námetka premlčania je právnou námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávných právnych predpisov a bez jej vznesenia by v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na ňu prihliadané. Je pravdepodobné, že bez vznesenia námietky premlčania by bol odporca vo veci neúspešný. Považoval za odporujúce zásade rovnosti podmienok v súdnom procese, zásade spravodlivosti súdneho procesu, ale aj dobrým mravom, aby navrhovateľovi so silným ekonomickým zázemím, ktorý žaluje spotrebiteľov obvykle žijúcich na hranici existenčného minima, súd priznával v týchto súdnych konaniach právo na náhradu trov právneho zastúpenia a občianskemu združeniu, pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére a konajúceму na prospech spotrebiteľa, právo na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal. V súvislosti s nemožnosťou odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom, poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka deklaruje i rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, z ktorého citoval. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, týkajúcich sa práva spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 40,24 Eur. Poukázal na skutočnosť, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, preto vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj určenú podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012, sp. zn. 3Cob/259/2011 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o pojednávanom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/40/2012 a sp. zn. 13Co/35/2012. Pokiaľ vedľajší účastník poukazuje na ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, tieto sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, že by pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho

právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie uviedol, že ho považuje za nedôvodný a nespĺňajúci podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zastával názor, že v zmysle práva EÚ je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov a SD EÚ tak nemôže vykladať vnútroštátne právo, alebo posudzovať jeho platnosť, nakoľko by tak prekročil svoje právomoci. V súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/70/2012.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania krajským súdom bol len výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Vo zvyšku uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatie návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť. Keďže navrhovateľ zaviniel zastavenie konania, vznikla mu povinnosť uhradiť trovy konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ako správne uviedol aj súd prvého stupňa. Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si náhradu trov konania ani do troch dní od vyhlásenia napadnutého rozhodnutia nevyčísli.

Odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane odporkyne sa vyjadril k návrhu na začatie konania, kde kvalifikovane vzniesol námietku premlčania a zároveň vyčísliť trovy konania v celkovej výške 165,91 Eur za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie zo dňa 22.03.2013. Predmetné vyjadrenie bolo síce dňa 25.03.2013 doručené okresnému súdu, no napriek tomu v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia nebolo súčasťou súdneho spisu.

Do predmetného konania vedľajší účastník na strane odporkyne vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Odvolací súd mal za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporkyne do konania riadne vstúpil a vo veci podal vyjadrenie (zo dňa 22.03.2013 doručené okresnému súdu dňa 25.03.2013, ktoré bolo do súdneho spisu dodatočne vložené - č.l. 113), v ktorom kvalifikovane vzniesol námietku premlčania.

K účelnosti úkonov právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie vyjadrenia u právneho zástupcu vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza, že právny zástupca v konaní je zárukou kvality a odbornosti v rozsahu ním poskytovaných právnych služieb potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. V tomto prípade z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca vedľajšieho účastníka sa oboznámil s vecou, podrobil prípad rozboru a analýze, čo predchádza kvalifikovanému podaniu vo veci samej. Následne podal vo veci vyjadrenie vedľajšieho účastníka obsahujúci právny rozbor, v závere ktorého vzniesol námietku premlčania. V zmysle uvedeného odvolací súd má za to, že tieto úkony právneho zastúpenia boli vo vzťahu k danej veci vykonané účelne.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v zmysle uvedeného pozostáva z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 142,01 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013 z hodnoty pohľadávky 710,60 Eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia 51,45 Eur, písomné podanie na súd - vyjadrenie 51,45 Eur, režijný paušál 7,63 Eur a 7,81 Eur a 20 % DPH 23,67 Eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 142,01 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie odvolania vedľajšieho účastníka, režijný paušál 7,81 Eur a 20 % DPH 3,22 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.